خبر

تولید روغن زیتون در طارم ۴ برابر شد

شهرستان طارم در استان زنجان امسال با جهش قابل‌توجه تولید روغن زیتون روبه‌رو شده است. بر اساس پیش‌بینی‌ها، میزان تولید این محصول در سال جاری به چهار هزار تن خواهد رسید؛ رقمی که در مقایسه با تولید سال گذشته، رشد چهاربرابری را نشان می‌دهد.

منوچهر یارمحمدی، مدیر جهاد کشاورزی طارم، با اعلام این خبر گفت برداشت زیتون روغنی از نیمه دوم مهرماه آغاز شده و تا نیمه دوم آذرماه ادامه خواهد داشت. به گفته وی، ۳۱ واحد روغن‌کشی در این شهرستان برای دریافت محصول باغداران و تبدیل زیتون به روغن فعالیت می‌کنند.

در باغ‌های طارم ارقام مختلفی از زیتون از جمله ماری، روغنی و شنگه در کنار ارقام تجاری آربکین و کرونائیکی کشت می‌شود. تنوع ارقام و افزایش تولید امسال می‌تواند فرصت مناسبی برای توسعه فعالیت واحدهای فرآوری فراهم کند.

رشد تولید روغن زیتون علاوه بر افزایش ظرفیت صنایع تبدیلی، می‌تواند به بهبود درآمد زیتون‌کاران، ایجاد ارزش افزوده در بخش کشاورزی و تقویت جایگاه شهرستان طارم در بازار روغن زیتون کشور کمک کند.

هیرکانی در پناه قانون

مجازات قطع درختان و قاچاق چوب تشدید می‌شود

جنگل‌های هیرکانی، یکی از ارزشمندترین میراث‌های طبیعی ایران و از قدیمی‌ترین زیست‌بوم‌های جنگلی جهان، قرار است با اضافه شدن ۱۵ منطقه جدید به فهرست ذخیره‌گاه‌های جنگلی، تحت پوشش حفاظتی گسترده‌تری قرار گیرند. این تصمیم در شرایطی مطرح شده که جنگل‌های شمال کشور در سال‌های گذشته با تهدیدهایی مانند قطع غیرمجاز درختان، قاچاق چوب، آتش‌سوزی، خشکیدگی، تغییر کاربری و تخریب عرصه‌های طبیعی مواجه بوده‌اند.

سازمان منابع طبیعی و آبخیزداری کشور از شناسایی ۱۵ منطقه جدید در ناحیه رویشی هیرکانی برای اضافه شدن به ذخیره‌گاه‌های جنگلی خبر داده است؛ اقدامی که در چارچوب برنامه مدیریت پایدار جنگل‌های شمال کشور دنبال می‌شود و هدف آن، افزایش محدوده‌های حفاظتی و صیانت از گونه‌های گیاهی ارزشمند و رویشگاه‌های خاص این جنگل‌هاست.

هم‌زمان با این برنامه، مسئولان سازمان منابع طبیعی از تشدید برخورد قانونی با تخریب جنگل، قطع درختان و قاچاق چوب در محدوده ذخیره‌گاه‌های جنگلی خبر داده‌اند. تصمیمی که در صورت اجرای درست می‌تواند به کاهش تخریب منابع طبیعی کمک کند؛ اما تحقق این هدف به نظارت مستمر، تأمین اعتبار و برخورد مؤثر با متخلفان وابسته است.

۱۵ منطقه جدید زیر چتر حفاظت قرار می‌گیرند

بهرام دلفان‌آذری، مدیرکل دفتر جنگل‌کاری، پارک‌ها و ذخیره‌گاه‌های جنگلی سازمان منابع طبیعی و آبخیزداری کشور، اعلام کرده است که ۱۵ منطقه جدید برای اضافه شدن به ذخیره‌گاه‌های جنگلی ناحیه هیرکانی شناسایی شده‌اند.

به گفته او، این مناطق با هدف توسعه کمی و کیفی عرصه‌های حفاظتی انتخاب شده‌اند. تمرکز اصلی این برنامه، حفاظت از گونه‌های گیاهی ارزشمند، رویشگاه‌های دارای ویژگی‌های خاص زیستی و مناطقی است که از نظر اکولوژیکی اهمیت ویژه‌ای دارند.

ذخیره‌گاه‌های جنگلی، محدوده‌هایی هستند که به دلیل برخورداری از گونه‌های گیاهی کمیاب، ویژگی‌های ژنتیکی ارزشمند یا شرایط خاص زیست‌محیطی، نیازمند مراقبت و مدیریت ویژه‌اند. در این مناطق، اولویت اصلی حفظ تنوع زیستی و جلوگیری از آسیب به پوشش گیاهی طبیعی است.

برخلاف برخی برنامه‌های جنگلداری که ممکن است با اهداف اقتصادی و بهره‌برداری از منابع چوبی دنبال شوند، در ذخیره‌گاه‌های جنگلی حفاظت از طبیعت اهمیت بیشتری دارد. هرگونه تخریب در این مناطق می‌تواند علاوه بر نابودی درختان، به زیستگاه گونه‌های جانوری، کیفیت خاک و منابع آبی نیز آسیب وارد کند.

وضعیت ذخیره‌گاه‌های جنگلی هیرکانی چگونه است؟

بر اساس اعلام سازمان منابع طبیعی، در حال حاضر ۸۱ ذخیره‌گاه جنگلی با مساحتی در حدود ۲۹ هزار هکتار در ناحیه رویشی هیرکانی وجود دارد.

این محدوده‌ها در شش استان گیلان، مازندران، گلستان، خراسان شمالی، اردبیل و سمنان پراکنده شده‌اند و مأموریت اصلی آنها حفاظت از گونه‌های گیاهی در معرض خطر و رویشگاه‌هایی است که از ویژگی‌های زیستی و اکولوژیکی خاصی برخوردارند.

با اضافه شدن ۱۵ منطقه جدید، تعداد ذخیره‌گاه‌های شناسایی‌شده افزایش پیدا می‌کند؛ هرچند مساحت دقیق مناطق تازه‌شناسایی‌شده و زمان نهایی شدن فرایند ثبت و الحاق آنها هنوز اعلام نشده است.

اهمیت این اقدام را باید فراتر از افزایش تعداد مناطق حفاظتی دانست. بقای گونه‌های مختلف گیاهی و جانوری، سلامت خاک، تنظیم چرخه آب و تعادل اقلیمی به عملکرد طبیعی زیست‌بوم پیچیده و به‌هم‌پیوسته جنگل‌های هیرکانی وابسته است.

از بین رفتن پوشش گیاهی در یک منطقه جنگلی می‌تواند زمینه فرسایش خاک، افزایش روان‌آب‌های سطحی و کاهش توان زمین برای جذب و نگهداری آب را فراهم کند. همچنین نابودی رویشگاه‌های خاص ممکن است به کاهش جمعیت گونه‌هایی منجر شود که بازسازی طبیعی آنها به زمان طولانی نیاز دارد.

به همین دلیل، توسعه ذخیره‌گاه‌ها را می‌توان اقدامی در مسیر حفاظت بلندمدت از سرمایه‌های طبیعی کشور دانست؛ سرمایه‌ای که جایگزینی آن با کاشت چند نهال یا اجرای طرح‌های کوتاه‌مدت امکان‌پذیر نیست.

حفاظت از جنگل‌ها به بودجه و امکانات نیاز دارد

یکی از نکات مهم در اظهارات مسئولان منابع طبیعی، مسئله تأمین اعتبار برای مدیریت ذخیره‌گاه‌های جنگلی است.

دلفان‌آذری تأکید کرده است که این مناطق درآمدزایی مستقیم ندارند و تأمین منابع مالی مورد نیاز، یکی از پیش‌شرط‌های حفاظت مؤثر از آنهاست.

به گفته او، برای هر ذخیره‌گاه جنگلی متناسب با ویژگی‌های همان منطقه، طرح مدیریتی جداگانه‌ای تهیه می‌شود تا اقدامات حفاظتی و اجرایی بر اساس شرایط اکولوژیکی و استانداردهای مربوط انجام شود.

این طرح‌ها می‌تواند شامل مراقبت مستمر از پوشش گیاهی، کنترل عوامل تخریب، حفاظت از گونه‌های در معرض تهدید و اجرای عملیات احیایی در مناطق آسیب‌دیده باشد. شناسایی نقاط حساس، پایش تغییرات پوشش گیاهی و جلوگیری از ورود عوامل مخرب نیز از جمله اقداماتی است که برای مدیریت این مناطق ضرورت دارد.

با این حال، تهیه طرح مدیریتی به‌تنهایی نمی‌تواند تضمین‌کننده حفاظت از جنگل باشد. اجرای برنامه‌ها به نیروی انسانی متخصص، تجهیزات نظارتی، امکانات اطفای حریق و بودجه مستمر نیاز دارد.

در واقع، میان شناسایی یک منطقه به‌عنوان ذخیره‌گاه جنگلی و حفاظت واقعی از آن فاصله‌ای وجود دارد که فقط با اختصاص اعتبار و اجرای برنامه‌های عملیاتی می‌توان آن را کاهش داد.

اگر نیروهای حفاظتی امکانات کافی برای نظارت بر عرصه‌های گسترده جنگلی نداشته باشند، حتی مناطق ثبت‌شده نیز ممکن است در برابر برداشت غیرمجاز چوب، آتش‌سوزی و سایر تخلفات آسیب‌پذیر باقی بمانند.

تشدید مجازات قطع درختان و قاچاق چوب

در کنار توسعه محدوده‌های حفاظتی، سازمان منابع طبیعی از تشدید برخورد با تخلفات مربوط به قطع درختان و قاچاق چوب در ذخیره‌گاه‌های جنگلی خبر داده است.

بر اساس اعلام مدیرکل دفتر جنگل‌کاری، پارک‌ها و ذخیره‌گاه‌های جنگلی، تخلفات مربوط به قطع درختان و قاچاق چوب در این مناطق بر اساس ماده ۴۸ قانون حفاظت و بهره‌برداری از جنگل‌ها و مراتع و سایر ضوابط قانونی پیگیری خواهد شد.

همچنین خسارت‌های واردشده به عرصه‌های جنگلی بر اساس شیوه‌نامه‌های سازمان منابع طبیعی ارزیابی و تعیین می‌شود.

این تصمیم در شرایطی مطرح شده که برداشت غیرمجاز درختان و قاچاق چوب از جمله نگرانی‌های جدی درباره حفاظت از جنگل‌های شمال کشور است. قطع درختان فقط به از دست رفتن پوشش سبز یک منطقه محدود نمی‌شود، بلکه می‌تواند تعادل طبیعی منطقه را برهم بزند و زمینه تخریب گسترده‌تر را فراهم کند.

از سوی دیگر، قاچاق چوب در برخی موارد، زنجیره‌ای از برداشت غیرقانونی، انتقال و عرضه محصولات جنگلی را در بر می‌گیرد. بنابراین برخورد با این پدیده صرفا با شناسایی افراد حاضر در عرصه‌های جنگلی امکان‌پذیر نیست و باید مسیرهای انتقال و شبکه‌های مرتبط نیز تحت نظارت قرار گیرد.

با این حال، افزایش مجازات‌ها زمانی اثر بازدارنده خواهد داشت که احتمال شناسایی تخلف و اجرای قطعی قانون نیز افزایش پیدا کند. اگر نظارت میدانی ضعیف باشد یا متخلفان بتوانند بدون برخورد مؤثر به فعالیت خود ادامه دهند، تشدید مجازات روی کاغذ لزوما به کاهش تخریب منجر نخواهد شد.

جنگل‌های هیرکانی در برابر چند تهدید همزمان

قطع غیرمجاز درختان و قاچاق چوب فقط بخشی از مشکلات جنگل‌های شمال کشور است. آتش‌سوزی، تغییر کاربری اراضی، ساخت‌وسازهای غیرمجاز، تخریب خاک و فشار فعالیت‌های انسانی نیز از جمله عواملی است که حیات این زیست‌بوم را تهدید می‌کند.

در برخی مناطق، تخریب پوشش گیاهی توان طبیعی جنگل برای مقابله با فرسایش و نگهداری منابع آب را کاهش می‌دهد. همچنین گسترش فعالیت‌های انسانی در محدوده‌های جنگلی ممکن است ارتباط زیستگاه‌های طبیعی را مختل کند و شرایط زندگی گونه‌های جانوری را دشوارتر سازد.

از این منظر، حفاظت از جنگل‌های هیرکانی نباید صرفا به برخورد با قاچاقچیان چوب محدود شود. مدیریت یکپارچه عرصه‌های طبیعی، جلوگیری از تغییر کاربری، کنترل ساخت‌وسازهای غیرمجاز و افزایش امکانات مقابله با آتش‌سوزی نیز باید در اولویت قرار بگیرد.

آیا ۱۵ ذخیره‌گاه جدید می‌تواند مانع تخریب شود؟

جنگل‌های هیرکانی به دلیل قدمت تاریخی، تنوع زیستی و ویژگی‌های منحصربه‌فرد اکولوژیکی، جایگاهی ویژه در میراث طبیعی ایران و جهان دارد. این جنگل‌ها در تثبیت خاک، جلوگیری از فرسایش، تنظیم جریان آب، تعدیل شرایط اقلیمی و حفظ زیستگاه‌های طبیعی نقش مهمی ایفا می‌کنند.

شناسایی ۱۵ منطقه جدید و توسعه ذخیره‌گاه‌های جنگلی می‌تواند گامی مثبت در مسیر حفاظت از این میراث طبیعی باشد؛ اما نتیجه نهایی به نحوه اجرای تصمیم‌ها بستگی دارد.

افزایش محدوده‌های حفاظتی باید با تأمین بودجه، تقویت نیروهای نظارتی، پایش مستمر، مقابله با شبکه‌های قاچاق چوب و اجرای واقعی قوانین همراه شود. همچنین لازم است برای هر منطقه متناسب با شرایط طبیعی آن، برنامه مشخصی برای پیشگیری از تخریب و احیای بخش‌های آسیب‌دیده تدوین شود. در غیر این صورت، ممکن است مناطق بیشتری به فهرست ذخیره‌گاه‌ها اضافه شود، بی‌آنکه تغییر محسوسی در وضعیت حفاظتی آنها ایجاد گردد.

میراث

رونمایی از میراث پنهان خراسان جنوبی

خراسان جنوبی در ادامه تلاش‌ها برای شناسایی و حفاظت از میراث تاریخی و فرهنگی خود، شاهد ثبت ملی ۳۹ اثر جدید بوده است؛ آثاری که از بناهای تاریخی و پدیده‌های طبیعی گرفته تا غذاهای سنتی، آیین‌های محلی و اشیای تاریخی را دربرمی‌گیرند. این اقدام می‌تواند علاوه بر تقویت حفاظت از داشته‌های تاریخی استان، زمینه معرفی بیشتر ظرفیت‌های فرهنگی و گردشگری خراسان جنوبی را فراهم کند؛ استانی که بخش مهمی از هویت تاریخی مناطق شرقی ایران را در خود جای داده است.

۳۹ اثر در چهار حوزه میراثی

علی شریعتی‌منش، معاون میراث‌فرهنگی اداره‌کل میراث‌فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی خراسان جنوبی، اعلام کرده است که از ابتدای سال ۱۴۰۵ تاکنون، ثبت ملی ۳۹ اثر از این استان در چهار حوزه مختلف به تأیید دفتر ثبت وزارت میراث فرهنگی رسیده است. بر اساس اعلام این مسئول، پنج اثر در گروه میراث غیرمنقول قرار دارند که بناهای تاریخی را شامل می‌شوند.

همچنین هشت اثر طبیعی، از جمله درختان کهنسال و پدیده‌های طبیعی، در فهرست آثار تأییدشده قرار گرفته‌اند. در بخش میراث ناملموس نیز ۱۰ اثر شامل غذاهای سنتی، آداب و رسوم و آیین‌های بومی شناسایی و تأیید شده‌اند. ۱۶ اثر دیگر نیز در گروه میراث منقول قرار دارند که آثار تاریخی و فرهنگی را شامل می‌شوند. به گفته شریعتی‌منش، مراحل ثبت این آثار تأیید شده و با ابلاغ شماره ثبت ملی از سوی وزارت میراث فرهنگی، به فهرست میراث ملی کشور اضافه خواهند شد.

بیرجند؛ پیشتاز در آثار تاریخی ثبت‌شده

خراسان جنوبی تاکنون یک‌هزار و ۶۱ اثر ثبت‌شده در فهرست میراث ملی کشور دارد. از این تعداد، ۸۰۴ اثر در حوزه میراث غیرمنقول، ۹۰ اثر طبیعی، ۹۷ اثر ناملموس و حدود ۷۰ اثر منقول هستند.

در میان شهرستان‌های استان، بیرجند بیشترین تعداد آثار تاریخی ثبت ملی‌شده را به خود اختصاص داده است. خانه‌های تاریخی، مساجد و آب‌انبارها از جمله شاخص‌ترین بناهایی هستند که در این فهرست جای گرفته‌اند. یکی از مهم‌ترین آثار تاریخی استان نیز مسجد جامع قاین است؛ بنایی که به‌عنوان قدیمی‌ترین اثر تاریخی ثبت ملی‌شده خراسان جنوبی معرفی شده و قدمت آن از قرن چهارم هجری تا دوره صفویه امتداد دارد.

ثبت ملی؛ فراتر از یک عنوان رسمی

ثبت آثار در فهرست میراث ملی صرفا به معنای افزودن نام یک بنا یا پدیده طبیعی به فهرست رسمی کشور نیست. این فرایند می‌تواند زمینه شناسایی دقیق‌تر، مستندسازی و حفاظت اصولی از آثار ارزشمند را فراهم کند.

از سوی دیگر، معرفی غذاهای محلی، آیین‌های بومی و میراث طبیعی در کنار بناهای تاریخی، امکان توسعه شکل‌های متنوع‌تری از گردشگری را ایجاد می‌کند. با این حال، ثبت ملی زمانی می‌تواند به حفاظت واقعی از میراث فرهنگی منجر شود که با برنامه‌های مستمر مرمت، نگهداری، نظارت و معرفی عمومی همراه باشد؛ موضوعی که اهمیت آن برای استانی با چنین تنوع تاریخی و فرهنگی دوچندان است.

دور ایران

میراث فسیلی ایران

گنجینه‌ای که از گذشته زمین و منابع طبیعی خبر می‌دهد

فسیل‌ها فقط بقایای به‌جامانده از جانوران و گیاهان میلیون‌ها سال پیش نیستند؛ آن‌ها اسنادی ارزشمند برای شناخت تاریخ زمین، تغییرات اقلیمی و حتی اکتشاف منابع طبیعی به شمار می‌روند. ایران با برخورداری از مناطق فسیل‌خیز متنوع، یکی از پهنه‌های مهم برای مطالعه تحولات زمین‌شناختی است؛ گنجینه‌ای که به گفته کارشناسان، حفاظت از آن به پژوهش‌های بیشتر و تقویت زیرساخت‌های حفاظتی نیاز دارد.

مهدی بادپا، عضو هیات علمی گروه زمین‌شناسی دانشگاه فردوسی مشهد، با اشاره به اهمیت این میراث طبیعی می‌گوید فسیل‌ها بقایا یا آثار جانداران گذشته‌اند که در سنگ‌ها حفظ شده‌اند. این آثار می‌توانند شامل استخوان، دندان، صدف، گرده گیاهان و حتی ردپای جانوران باشند. مطالعه آن‌ها به زمین‌شناسان کمک می‌کند سن نسبی لایه‌های رسوبی را مشخص کنند و ارتباط میان سازندهای زمین‌شناسی مناطق مختلف را بشناسند. فسیل‌ها همچنین اطلاعاتی درباره شرایط محیطی گذشته در اختیار پژوهشگران قرار می‌دهند. برای مثال، بقایای مرجان‌ها، نرم‌تنان و دیگر جانداران دریایی می‌تواند نشانه‌ای از عمق آب، شوری، دما و شرایط اقلیمی در دوره‌های گذشته باشد. این اطلاعات در بازسازی جغرافیای دیرینه ایران اهمیت دارد؛ سرزمینی که در طول تاریخ زمین‌شناسی خود بارها با تغییر محیط‌های دریایی، ساحلی و قاره‌ای روبه‌رو شده است. اهمیت فسیل‌ها تنها به مطالعات دانشگاهی محدود نمی‌شود. این آثار در اکتشاف نفت و گاز نیز کاربرد دارند. در حوضه زاگرس و خلیج فارس، شناسایی گروه‌های فسیلی مانند روزن‌داران و آمونیت‌ها به تعیین سن و تطبیق لایه‌های زمین‌شناسی کمک می‌کند و می‌تواند ریسک اکتشاف منابع زیرزمینی را کاهش دهد. فسیل‌ها در بررسی لایه‌های زغال‌دار، فسفات‌دار و برخی کانسارهای رسوبی نیز نقش راهنما دارند. از نظر پراکندگی جغرافیایی، مناطق البرز، ایران مرکزی، زاگرس، کپه‌داغ و مکران از پهنه‌های مهم فسیل‌دار کشور هستند. منطقه مراغه نیز به دلیل فسیل‌های مهره‌داران دوره میوسن، از جمله بقایای اسب‌سانان و دیگر پستانداران، شهرتی بین‌المللی دارد. ژئوپارک‌های جهانی قشم، جلفا و طبس نیز ظرفیت‌های مهمی برای معرفی این میراث علمی و توسعه زمین‌گردشگری دارند. با وجود این ظرفیت‌ها، میراث فسیلی ایران با تهدیدهایی مانند جمع‌آوری غیرمجاز، تخریب در جریان فعالیت‌های عمرانی، خروج نمونه‌ها بدون ثبت و مستندسازی و کمبود موزه‌های تخصصی محلی روبه‌روست. بادپا تأکید می‌کند که بسیاری از نمونه‌های ارزشمند پیش از مطالعه و ثبت علمی از بین می‌رود.

یاقوت‌های کرمان در محاصره

انارستان‌های کرمان یکی پس از دیگری آسیب می‌بینند

انارستان‌های کرمان که سال‌ها یکی از نمادهای کشاورزی و ظرفیت صادراتی این استان بوده‌اند، امسال با بحرانی جدی روبه‌رو شده‌اند. گسترش آفت کرم گلوگاه انار در کنار خشکسالی و کاهش منابع آبی، بخش قابل‌توجهی از محصول باغداران را از بین برده و نگرانی‌ها درباره آینده این کشت را افزایش داده است.

چترود در شمال شهرستان کرمان، یکی از کانون‌های اصلی این بحران است. این منطقه که به انارهای شیرین و دانه‌سیاه شهرت داشت، در سال زراعی ۱۴۰۴ بیش از ۷۰ درصد محصول خود را از دست داده است. چترود با بیش از ۲۰۰۰ هکتار باغ انار، پیش‌تر سهم مهمی در تولید و صادرات این محصول داشت؛ اما اکنون بسیاری از باغداران با کاهش شدید درآمد و افزایش هزینه‌های مقابله با آفت دست‌وپنجه نرم می‌کنند.

وضعیت در سیرجان نیز نگران‌کننده گزارش شده است. ترکیب کرم گلوگاه و مگس مدیترانه‌ای به گفته منابع محلی، تا ۸۰ درصد محصول انار برخی مناطق را از بین برده و شماری از باغ‌ها به دلیل آلودگی شدید امحا شده‌اند. زرند و راور نیز از این تهدید در امان نمانده‌اند و گزارش‌ها از خسارت گسترده آفات به محصولات باغی حکایت دارد.

کرم گلوگاه با نفوذ لارو به داخل تاج میوه، دانه‌های انار را تخریب می‌کند؛ به همین دلیل ممکن است میوه در ظاهر سالم باشد، اما در مدت کوتاهی پوسیده و غیرقابل مصرف شود. از سوی دیگر، کاهش منابع آبی و ضعف درختان، آسیب‌پذیری باغ‌ها را بیشتر کرده است.

کارشناسان گیاه‌پزشکی تأکید می‌کنند که مبارزه شیمیایی به‌تنهایی راهکار مؤثری نیست؛ زیرا آفت در بخش‌های داخلی میوه تخم‌گذاری می‌کند و سموم به لاروها دسترسی کافی ندارند. جمع‌آوری و امحای میوه‌های آلوده، تاج‌تراشی، نصب تله‌های فرمونی و استفاده از روش‌های بیولوژیک از جمله راهکارهای پیشنهادی است. با این حال، اجرای این اقدامات به برنامه‌ای هماهنگ و مشارکت همه باغداران نیاز دارد. کشاورزان نیز از کمبود تجهیزات، هزینه‌های سنگین و نبود حمایت کافی گلایه دارند. تأمین تله‌های فرمونی، آموزش مستمر، تسهیلات مالی و حضور کارشناسان در باغ‌ها می‌تواند به مهار بحران کمک کند؛ در غیر این صورت، تداوم آفت و خشکسالی ممکن است آینده انارکاری در بخش‌هایی از کرمان را با تهدید جدی روبه‌رو کند.

فرماندهی ناوگان شمال و منطقه چهارم دریایی در نظر دارد اماکن ذیل را از طریق مزایده به اجاره واگذار نماید.

۱- غرفه با کاربری فعلی نانوایی به متراژ ۸۵ متر مربع واقع در خیابان تکاوران، جنب کلانتری ۱۱
۲- غرفه با کاربری فعلی فست فود به متراژ ۵۵ مترمربع واقع در خیابان تکاوران، روبروی دادگستری
۳- غرفه با کاربری فعلی کافه به متراژ ۲۷ مترمربع واقع در خیابان تکاوران، روبروی دادگستری
۴- غرفه با کاربری ساتا به متراژ ۵۰ مترمربع واقع در خیابان تکاوران، روبروی دادگستری
۵- غرفه با کاربری فعلی رستوران به متراژ ۲۰۰ مترمربع واقع در خیابان پاسداران، جنب هتل سیلان
۶- غرفه با کاربری فعلی رستوران به متراژ ۱۰/۰۰۰ مترمربع واقع در خیابان پاسداران، جنب هتل کارگران
۷- غرفه با کاربری فعلی دفتر وکالت به متراژ ۲۰ مترمربع واقع در خیابان تکاوران، جنب کلانتری ۱۱

متقاضیان از تاریخ ۱۴۰۵/۰۸/۲۰ به مدت ۱۰ روز جهت شرکت در مزایده و تحویل مدارک به آدرس: بندرانزلی، خیابان تکاوران، فرماندهی پشتیبانی منطقه چهارم، دایره املاک اراضی یا شماره تلفن ۰۹۱۱۱۳۹۲۰۶۰ (پورخیابی) تماس حاصل فرمائید.